

54. Fra Fru Elfride Fibiger i Kjøbenhavn om Understøttelse til et af hende udgivet Tidsskrift for Kvinder. (Indbragt den 22de Februar 1882 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.)

Andragerinden meddelev, at hun i længere Tid har beskæftiget sig med forskjellige af de Nutids-spørgsmaal, som berøre Kvindens Stilling i Samfundet, særlig i Hjemmet, og til at paavirke Samfundet paa dette Omraade har hun tænkt sig, at et „Tidsskrift for Kvinder“, redigeret i en maadeholden Maad, vilde være et hensigtsmæssigt Middel. Men skjøndt en flersidig værdifuld Støtte er bleven Andragerinden til Del, vil hendes Forehavende, som alt Nyt og Ukjendt, vanskelig kunne trænge igjennem uden pekuniær Støtte fra de Myndigheders Side, der have et aabent Øie for de Brøst, som det er Tidsskriftets Formaal at bekæmpe. Da hun paa en Ansøgning til Kirke- og Undervisningsministeriet om Understøttelse har faaet Afslag, henvender hun sig nu til Folkethinget med Bøn om, at det vil yde hende sin Bistand til at faae en Understøttelse til Udgivelsen af Tidsskriftet.

Da Andragerinden isøvrigt faar Understøttelse for sin literære Virksomhed, gjør Udvalget ingen Indstilling.

55. Fra Bestyrelsen for Børnehjemmet „Ana“ i Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 23de Februar 1882 af Folkethingetsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds S. S. Olm.)

Det nævnte Børnehjem har ifølge Andragendet først for nylig begyndt sin Virksomhed, idet Tanken om dets Oprettelse først opstod i afdøde Efteraar, og af Hensyn til, at der i Kjøbenhavn og nærmeste Omegn kun fandtes eet Børnehjem for Drengene, medens der findes flere for Piger, bestemte man sig til, at det ubekjendte skulde være for Drengene. Bestyrelsen har kjøbt en mindre Eiendom paa Nygaardsvæien Nr. 15 B ved Strandveien for 8,000 Kr., hvoraf de 2,000 Kr., der strax skulde betales, ere skaffede tilveie ved midlertidigt Laan hos to af Bestyrelsens Medlemmer, medens Resten, der skal lægges i 11te Juni Termin d. A., ventes at kunne faaes ved Prioritetslaan i Eiendommen. Børnehjemmet blev indviet den 1ste Januar d. A. og har allerede til Forsørgelse og Opdragelse optaget 10 Børn i en Alder fra 2 til 8 Aar. Der vil blive sørget for, at de faae en grundig Undervisning i de almindelige Skolesag, og der agtes desuden oprettet en Snitstole, hvorhos man efter bedste Evne vil gjøre Alt, hvad der kan bidrage til at fremme deres aandelige og legemlige Udvikling. Man vil beholde Drengene til deres 14de Aar, altsaa til Konfirmationsalderen, og derefter, saavidt muligt, sørge for deres Anbringelse til en efter deres Anlag og Evner passende Gjerning. Private have allerede vist Børnehjemmet megen Bevillie og Deltagelse, men da Erhvervelsen af Eiendommen og Anskaffelsen af det fornødne Inventarium samt Udgifterne ved det daglige Forbrug udkræve en betydelig større Sum, end der kan paaregnes at ville indkomme ved Privates Bidrag alene, og da der ikke ydes nogen Betaling for de alt oplagne Børn, og heller ingen kan ventes af dem, der endnu maatte blive optagne, andrager Bestyrelsen om Folkethingets Medvirkning til, at der af Statens Midler maa blive ydet Børnehjemmet en aarlig Understøttelse eller et foreløbigt Tilskud til Fremme af dets Formaal.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvesenet

56. Fra forhenværende Underkorporal Wilhelm Hansen (Stolkemarle) af Frederiksberg om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 27de Februar 1882 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busft.)

Et lignende Andragende blev i forrige Samling henvist til Finansministeren (se Tillæg B., Sp. 1641—42, Tidenden, Sp. 5597—98, 5599—5602, 5603—4 og 5605—7), men af foranstaaende Skrivelse af 24de November 1881 (S. 3. c.) ses det, at Ministeriet fremdeles ikke kan erkjende, at Andragerens Erhvervsøve i væsentlig Grad er indskrænket ved Følgerne af det ham i 1864 tilspiede Skudskaar, og derfor er ude af Stand til at bevilge ham den ansøgte Invalideforsørgelse. Andrageren ansøger derfor paany om, at Folkethinget vil medvirke til, at der maa blive tilstaaet ham en passende Invalideforsørgelse. En saadan, siger han nemlig, at han strax fik som en Følge af Saaret, men at den efter 2 Aars Forløb atter blev ham fratagen af den i Ministeriets ovennævnte Skrivelse anførte Grund. Han fremsender forskjellige Lægeattester, navnlig en fra Lægen ved Frederiksberg Sogns Hospital af 21. Januar d. A., hvori udtales, at de Nervesmerter, den Dødheds- og